

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

לפני כבוד השופט מיכאל קרשן

העוררת מדינת ישראל

נגד

המשיב יצחק ברורמן

בשם העוררת: רפ"ק גיל ראבלין, רס"ב טל אבישב
בשם המשיב: עו"ד יניב ואקי, עו"ד נועה פירר

החלטה

לפני ערר המטרה על החלטת הנשיא, כב' השופט מ' מזרחי, בבש"ע 85145-01-26 מיום 11.2.2026, בה קיבל באופן חלקי בלבד את בקשת המטרה להאריך את תנאי השחרור בערובה בעניינו של המשיב.

העובדות הצריכות לעניין

1. נגד המשיב, ראש הסגל של ראש ממשלת ישראל ומי שמונה לאחרונה לתפקיד שגריר ישראל בבריטניה, מתנהלת חקירת מטרה בחשד לביצוע עבירות של שיבוש הליכי חקירה, מסירת ידיעה רשמית על ידי עובד הציבור ומרמה והפרת אמונים.

2. החשד נגד המשיב עניינו בכך שביום 5.10.2024 נפגש בקריה בשעת לילה מאוחרת עם מר אלי פלדשטיין, שנאשם כעת בשתי פרשות נפרדות הקשורות בלשכת ראש הממשלה בה עבד מר פלדשטיין, הידועות כ"פרשת קטארגייט" ופרשת "הבילד", עדכן אותו בדבר קיומה של חקירה המתנהלת במחלקת ביטחון המידע של צה"ל בנוגע להדלפת מסמך ל"בילד", הציג לו רשימת שמות ושאל אותו ביחס לחקירה אם זה קשור אליו ו"אל"נ", והוסיף שאם מדובר בחקירה הקשורה ללשכת ראש הממשלה יש ביכולתו "לכבות את זה".

3. החקירה נגד המשיב הפכה לגלויה ביום 11.1.2026, כשלושה שבועות לאחר ששודרה תכנית טלוויזיה בה סיפר פלדשטיין את גרסתו בנוגע לפגישה הלילית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

4. באותו יום, לאחר שנחקר לראשונה במשטרה, שוחרר המשיב בהחלטת קצין ממונה בתנאים שעיקרם הרחקה מלשכת ראש הממשלה ומחנה הקריה לתקופה בת 15 יום, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה ועם כל עובדי לשכת ראש הממשלה לתקופה בת 30 יום ואיסור יציאה מן הארץ למשך 30 יום.

5. המשיב ערר על החלטת הקצין הממונה. ביום 15.1.2026 קיבל בית משפט השלום את ערר המשיב (ע"ק 31957-01-26), כמעט במלואו, והלכה למעשה הותיר בעינו רק את התנאי של יצירת קשר עם פלדשטיין.

6. על החלטה זו עררה המשטרה לפני בית משפט זה (עמ"י 48145-01-26; להלן "הערר הקודם"). ביום 19.1.2026 קיבל בית משפט זה (כב' השופט הבכיר י' שפסר) את ערר המשטרה. בית המשפט אישר את תנאי ההרחקה מלשכת ראש הממשלה וממחנה הקריה, את איסור יציאת המשיב מן הארץ ואף את ההוראה האוסרת על המשיב ליצור קשר עם המעורבים בפרשה ועם עובדי לשכת ראש הממשלה. בעניין אחרון זה נקבע בהחלטה בערר הקודם כי אין מקום לרשימה כוללת, ולפיכך המציאה המשטרה לבית המשפט רשימה "מוגדרת ומתוחזקת" של דמויות מן הלשכה, ובית המשפט קבע כי רשימה זו מקובלת עליו (עמ' 7 ש' 1-2), ואסר על המשיב לעמוד בקשר עם כל המנויים בה.

7. ביום 28.1.2026, ולאחר מכן ביום 9.2.2026, הגישה העוררת לבית משפט השלום בקשה להארכת כל תנאי השחרור. בית המשפט קמא דן בבקשה ביום 11.2.2026, ובתום הדיון החליט את ההחלטה מושא הערר.

8. בהחלטתו ניתח בית המשפט קמא חלק מפעולות החקירה שהופיעו בדוח הסודי שהוגש לעיונו בלבד, אלו שבוצעו ואלו שהיחידה החוקרת הודיעה שבכוונתה לבצע, ובא לכלל המסקנות הבאות:

1. אין הצדק להרחיק את המשיב מלשכת ראש הממשלה וממחנה הקריה, משום שהיחידה החוקרת לא הציגה "תכנית חקירתית סדורה" לביצוע פעולות חקירה ולא הצביעה על פעולות קונקרטיות אותן יכול המשיב לשבש;

2. אין להבין מדוע נדרש המשך איסור יצירת קשר עם חלק נכבד מהגורמים בלשכת ראש הממשלה, לרבות ראש הממשלה עצמו, דוברים, רל"שים, מזכירות וכיו"ב. לדעת בית המשפט קמא רשימה כללית כזו היא רשימה בלתי מסוימת ובלתי ממוקדת של אנשים, אשר עלולה להוביל לכך שהמשיב יפר את התנאי שלא מידיעתו. ממילא בית המשפט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

המחוזי קבע שתוקפו של תנאי זה יעמוד עד ליום 10.2.2026 ובית המשפט קמא לא מצא כי מאז החלטתו אירע שינוי נסיבות חקירתי לחובת המשיב.

3. אין מקום לאסור את יציאת המשיב מן הארץ. התכלית העיקרית של איסור מעין זה היא החשש שיימנע מלהתייצב לחקירה, יתאם גרסאות בחו"ל או ישבש את החקירה. המשטרה לא הציגה כל טענה מגובה בראיות שלפיה המשיב שיבש את מהלכי החקירה וכל שבירה הוא חשש ערטיילאי. לא כל הכבדה על החקירה מהווה עילה מבוררת לעיכוב יציאה מן הארץ. כתב המינוי של המשיב כשגריר ישראל בבריטניה נחתם ביום 9.12.2025, טרם הראיון עם פלדשטיין, ואם חפץ המשיב לסכל את החקירה יכול היה לממש את כתב המינוי טרם הפכה החקירה לגלויה.

זאת ועוד, בכל הקשור באיסור על יציאת המשיב מן הארץ שקל בית המשפט קמא לא רק את הפגיעה בזכויות המשיב, אלא אף את הפגיעה המסתברת ביחסי החוץ של מדינת ישראל עם בריטניה "המצפה לבואו של החשוד לתחילת כהונתו כשגריר על אדמתה", וכן הביע את דעתו כי בימים אלה, בהם "רוחות מלחמה מנשבות", "יש אינטרסים חשובים יותר למדינת ישראל העומדים על הפרק מן ההגבלות המתבקשות במסגרת חקירה זו".

בית המשפט קמא העיר גם כי חקירת המשטרה בפרשה זו נמשכת זמן רב מדי, ואף ציין כי בשלב בו נדון הערר בבית המשפט המחוזי עמד על הפרק חשד סביר משמעותי ביחס לכיוון חקירתי שונה, אשר התברר כשגוי.

9. בית המשפט קמא ביטל אפוא את צו עיכוב היציאה מן הארץ אך הורה למשיב להתייצב לחקירה לפי דרישה תוך 12 שעות (על בסיס התחייבות שנתן לו המשיב במהלך הדיון), וכן האריך עד ליום 24.2.2026 את איסור יצירת הקשר, אך זאת רק עם עומר מנצור, אלי פלדשטיין, יונתן אוריד, המכונים "חגי", "אנה" ו-"שמעון", וכן "מזכיר צבאי".

דיון

10. המשטרה עררה על החלטת בית המשפט קמא ובפיה שלל טענות. ביום 16.2.2026 קיימתי דיון בערר במעמד הצדדים. לאחר שמיעת טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערר להתקבל. אלה נימוקיי:

א. החשד הסביר, התנהלות היחידה החוקרת והעילה לקיומם של תנאי השחרור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

11. לאחר עיון בחומר החקירה שנאסף עד כה בפרשה באתי לכלל מסקנה כי החשד הסביר נגד המשיב התחזק משמעותית. כך היה כבר בעת שהחומר הונח לפני בית המשפט קמא, וחשד זה התחזק עוד יותר בימים שחלפו מאז ניתנה ההחלטה מושא הערר (אפנה בעניין זה, בין היתר, למסמך שסומן על ידי במ/3).

מטבע הדברים, ושלא כפי שנהג בית המשפט קמא (בניגוד לכל פרקטיקה מקובלת בהחלטות מסוג זה אשר ניתנות בשלב בו מתנהלת חקירת משטרה), לא אפרט מדוע כך הדבר. רק משום שבית המשפט קמא כבר חשף עניין זה בהחלטתו (עמ' 8 ש' 26), אעיר כי בהקשר חקירתי מסוים קיימים מספר כיווני חקירה, שאכן אחד מהם סביר כעת פחות. בכל מקרה, אין יסוד לסברת בית המשפט קמא כי החשד הסביר נגד המשיב נחלש באופן כזה או אחר. ההפך הוא הנכון.

12. גם עמדתו של בית המשפט קמא בנוגע להתנהלות היחידה החוקרת אינה מקובלת עליי. עיון מקרוב בפעולות החקירה שבוצעו טרם הפכה החקירה לגלויה ובוודאי שלאחר מכן, מעלה כי המשטרה פעלה ופועלת באופן תקין וקצב החקירה אינו איטי. רחוק מכך, בוודאי בהתחשב בזהות הגורמים שעל המשטרה לחקור ובאישורים הנדרשים. זאת ועוד, עיון בדוח הסודי שהוגש לעיונו של בית המשפט קמא מעלה כי למשטרה דווקא יש תכנית חקירה מגובשת וסדורה.

13. החקירה נגד המשיב מתמקדת בחשד סביר משמעותי וכבד כי שיבש חקירה אחרת אשר התמקדה בלשכת ראש הממשלה. במצב דברים זה קשה לקבל את עמדתו של בית המשפט קמא, לפיה על מנת להצדיק הטלת תנאים מגבילים על המשיב צריכה היחידה החוקרת להצביע על חשד קונקרטי נוסף לשיבוש החקירה נגד המשיב, מה גם שהחקירה נגד המשיב מערבת מספר רב של אנשים שחלקם הגדול עומד או עמד בקשרי עבודה עם המשיב.

סבורני, על כן, כי במכלול נסיבות העניין בשלב הנוכחי מתקיימת עילה משמעותית להצדקת הטלת תנאים מגבילים על המשיב מכוח עילת השיבוש.

ב. הרחקה מלשכת ראש הממשלה ומהקריה

14. בהינתן כל שנאמר לעיל, דומה כי המעט שאפשר לעשות כדי לסכל את שיבוש החקירה בפרשה זו הוא להרחיק את המשיב מסביבת עבודתו, ומן המקומות בהם נמצאים באופן רגיל אותם אנשים שקשורים באופן כזה או אחר בפרשה. אפנה בעניין זה גם למסמך שסומן על ידי במ/4.

15. לא ראיתי מנוס מהתערבות בהחלטת בית המשפט קמא בעניין זה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

ג. איסור יצירת קשר

16. כאמור לעיל, צמצם בית המשפט קמא למינימום את הגורמים עמם ייאסר על המשיב לעמוד בקשר. דעתי היא כי החלטתו של בית המשפט קמא בעניין זה אינה יכולה לעמוד, וזאת משני טעמים:

17. ראשית, משום שכפי שראינו לעיל בית המשפט המחוזי כבר הנחה את בית המשפט קמא בעניין זה בהחלטתו בערר הקודם שהגישה המשרה. בית המשפט המחוזי כבר קבע כי הרשימה שגובשה במהלך הדיון לפניו עונה על דרישת המסוימות הנדרשת, וזאת תוך התערבות בהחלטת בית המשפט קמא אשר תפס את המסוימות הנדרשת באופן מצמצם יותר. על כן לא ברור מדוע ראה בית המשפט קמא לסטות מההנחה מפורשת זו.

מובן ואין צורך לומר שהחלטות בהליכי מעצר ושחרור בערובה יכולות להשתנות בזיקה לשינויים שמזמנת החקירה, ואולם בית המשפט קמא לא ראה לנכון לפרט בהחלטה מושא הערר מהו השינוי שמצדיק, לשיטתו, סטייה מהחלטת בית המשפט המחוזי בעניין זה, אלא חזר על עמדתו כי רשימה מסוג זה עלולה לגרום למשיב לעבור על האיסור בלא משים.

18. שנית, לגוף העניין, רשימת מנועי הקשר שגובשה במסגרת ההחלטה בערר הקודם חיונית לדעתי על מנת לצמצם את הסיכון לשיבוש החקירה. הרשימה אף עונה בצורה מספקת על דרישת המסוימות הנדרשת מבחינת המשיב, ולא מצאתי כי בנסיבות העניין היא עלולה להכשילו ולגרום לו להפר את האיסור בשוגג.

ד. איסור יציאה מן הארץ

19. קביעת תנאי מגביל של איסור יציאה מן הארץ אינה דבר של מה בכך, שכן מדובר בפגיעה בזכות החוקתית לצאת מן הארץ, שמעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. אך את הזכות הזו ניתן לאזן עם צרכים ואינטרסים אחרים, ובחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**), נקבעה הוראה מפורשת, בסעיף 48(א)(2), המקנה את הסמכות לעשות כן לבית המשפט הדן בהליכי מעצר ושחרור.

20. ב"כ המשיב טען לפני במסגרת הדיון בערר, כי איסור יציאה מן הארץ נועד אך למקרים בהם קיים חשש מבורר להימלטות מאימת הדין. טענה זו לא אוכל לקבל. בבש"פ 1035/20 **גנור נ' מדינת ישראל** (23.2.2020), אשר הובא במסגרת ההחלטה מושא הערר, נקבע במפורש "(ש)מטרתה של הגבלת היציאה מהארץ נוגעת לחשש משיבוש ההליך הפלילי, ובכלל זה החשש מהימלטותו של החשוד" (ההדגשה שלי – מ' ק'). ואמנם, ההלכה היא כי איסור יציאה מן הארץ יכול לענות גם על

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

מקרים בהם החשש הוא לשיבוש החקירה או המשפט בדרך אחרת [ראו, למשל, בש"פ 5955/99 מדינת ישראל נ' שורץ, פ"ד נג(4) 666, 672 מול האות ג (1999)].

21. כפי שכבר צוין לעיל, סבורני כי קיימת במקרה זה כלפי המשיב עילה משמעותית של שיבוש החקירה, שאינה "חשש ערטילאי" גרידא, כפי שקבע בית המשפט קמא. חשש זה עולה מהחומר שהונח לפני ופעולות החקירה המתוכננות, ומתחזק מאופי העבירה המיוחסת למשיב. יתרה מכך, בנסיבות העניין קיים לדעתי חשש כבד כי שהייתו של המשיב מחוץ לישראל, ביחוד כשגריר ישראל במדינה משמעותית כבריטניה, המעורה במנגנון הממשלתי ממנו הורחק, עלולה להביא לשיבוש החקירה ההולכת ומתנהלת נגדו, מצב שלא ניתן לקבלו בעת הזו.

זאת ועוד. אינני סבור כי צרכי החקירה מאפשרים להמתין 12 שעות בין הודעה על כוונה לחקור את המשיב ועד התייצבותו לחקירה בישראל, כפי התחייבותו לפני בית המשפט קמא. מעבר לעובדה הפשוטה כי מתן הודעה על חקירה שמאפשרת לחשוד שהות של 12 שעות טרם חקירה היא בעצמה כר פורה לשיבוש אפשרי, מי לידינו יתקע כף שברגע האמת לא יצוץ בפני המשיב, שאמור לכהן כשגריר בבריטניה, צורך דחוף שיאלץ אותו לאזן כפי הבנתו בין מילוי תפקידו לבין צרכי החקירה נגדו? אינני סבור כי יהיה זה מן העניין להעמיד את המשיב בניסיון שכזה.

22. דעתי היא כי לא ניתן ללמוד דבר לעניין עוצמת עילת השיבוש מן העובדה שהמשיב לא מימש את כתב המינוי שלו טרם הפכה החקירה לגלויה, לאחר שבמסגרת הריאיון העיתונאי כבר נחשף לגרסתו של פלדשטיין. לפני בית המשפט קמא לא נפרשה תשתית ראייתית כלשהי לסיבה לעיכוב במימוש כתב המינוי של המשיב לשגריר בבריטניה, ובכל מקרה ניתן להעלות על הדעת סיבות מגוונות לעיכוב כזה – סיבות שאינן קשורות ביכולת לסמוך על המשיב שלא ישבש את החקירה המתנהלת נגדו.

23. אמנם נכון, איסור יציאת המשיב מישראל לאחר שהופקד בידו כתב מינוי לשגריר, מהווה פגיעה קשה יותר בזכויותיו מאשר הפגיעה בחופש התנועה גרידא. ואולם בעת הזו, בוודאי לנוכח התקדמות החקירה והתגברות החשד הסביר נגד המשיב, לא ניתן להסיר את המגבלה של איסור יציאת המשיב מישראל, חרף הפגיעה בו, שבנסיבות העניין אני מוצא כמידתית ומתחייבת.

עם זה, נוכח העובדה כי הגבלת זכויות המשיב לצאת את ישראל ולממש את תפקידו החדש אכן פוגעת במשיב, אצפה מהיחידה החוקרת לעשות כל מאמץ לקדם את החקירה כך שניתן יהיה לוותר על תנאי מגביל זה בהמשך הדרך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

24. בית המשפט קמא שקל בהחלטתו גם את הפגיעה המסתברת ביחסי החוץ של מדינת ישראל עם בריטניה, כתוצאה ממניעת יכולתו של המשיב לכהן כשגריר שם.

לדעתי בעניין זה נתפס בית המשפט קמא לכלל טעות משפטית. חוק המעצרים מחייב את בית המשפט הדן בהליכי מעצר ושחרור לאזן בין צרכי הציבור לצרכי היחיד. בשלב החקירה האיוון המקובל הוא בין צרכי החקירה לצרכי החשוד. חוק המעצרים לא הסמיק את בית המשפט הדן בהליכים מסוג זה לשקלל במסגרת החלטה בעניינים אלה גם אינטרסים אחרים, כגון ההשפעה שיכולה להיות על יחסי החוץ של המדינה.

אף אם יש לבית המשפט סמכות כאמור (ואינני סבור כך), קשה לראות איזה כלים הועמדו לרשותו על מנת לשקול עניינים אלה כהלכה. ויכוח המקרה שלפנינו בו קבע בית המשפט קמא, על סמך טיעון גרידא ומבלי שהובאו לפניו נתונים כלשהם, כי יחסי החוץ של המדינה ייפגעו כתוצאה מעיכוב מימוש מינויו של המשיב לשגריר. ההחלטה מושא הערר אף לא התייחסה לחלופות העומדות בפני משרד החוץ ושאר הגורמים העוסקים במלאכה, לרבות נציבות שירות המדינה, מקום בו מעוכב מינוי שגריר של ישראל במדינה זרה.

ב"כ המשיב הניחו לפני את פנייתו של שר החוץ למ"מ נציב שירות המדינה בעניינו של המשיב (במ/1), וכן את מכתבה של גבי ציפי חוטובלי, אשר כיהנה לאחרונה כשגרירת ישראל בבריטניה (במ/2). ממסמכים אלה עולה, אכן, הצורך בהסדרת נושא המינוי של שגריר ישראל בבריטניה. בכך אפשר לומר שהתמלא החסר בתשתית העובדתית שעמדה לפני בית המשפט קמא בעת שקיבל את החלטתו מושא הערר. אך לטעמי אין בהם די כדי להצדיק שינוי בנקודת האיוון בנוגע לתנאי מגביל זה.

הטעם לכך הוא, שאינני סבור כאמור כי שופט שדן בהליכי מעצר ושחרור צריך לשקול שיקולים מעין אלה. בעניינו של המשיב מתקיים למעשה הליך אחר שבו שיקולים מעין אלה יכולים בהחלט להישקל: כעולה ממכתבו של שר החוץ למ"מ נציב שירות המדינה מתקיים הליך שימוע לפני קבלת החלטה בנוגע להשעיית המשיב מתפקיד השגריר בבריטניה, וזהו כנראה המקום הטבעי להביא בחשבון גם טענות מן הסוג שהעלה המשיב. נראה כי ההליך בנציבות שירות המדינה הוא גם המקום הנכון לשקול חלופות אפשריות לכהונתו של המשיב בעת הזו כשגריר בבריטניה.

25. דברים דומים, ואולי ביתר שאת, יש לומר על החלטת בית המשפט קמא לשקול את "דוחות המלחמה" המנשבות בעת הזו כנימוק לביטול צרכי החקירה נגד המשיב. למדינת ישראל ודאי יש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 43647-02-26 מדינת ישראל נ' ברורמן

תיק חיצוני: 578526/2025

אינטרסים רבים וחשובים, אך לא מצאתי כי קיומם של אלה צריך להפחית מן האינטרס לקדם החקירה נגד המשיב.

סוף דבר

26. דין הערר להתקבל.

27. עד ליום 24.2.2026 יחולו בעניינו של המשיב התנאים המגבילים הבאים :

1. הרחקה מלשכת ראש הממשלה ומחנה הקריה.

2. איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה (אלי פלדשטיין ועומר זוהר) וכן עם ראש הממשלה, מזכיר צבאי, רל"ש, מזכ"צ, דוברים, עוזרי דוברים, רל"שים בלשכה ועוזריהם ומזכירות בלשכת ראש הממשלה.

3. איסור יציאה מן הארץ.

4. ערבות עצמית בסך 5,000 ₪.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ו, 17 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

מיכאל קרשין, שופט